

at besørge Postforsendelser udbragte pr. Ekspres, nu til Dags maa anses for ganske uforholdsmæssig som særlig Lovbestemmelse, idet det under den nuværende postale Udvikling maa anses for en Selvfølge, at Berettigelsen til at anordne Ekspresbesørgelse ligger i vedkommende Ministers almindelige Beføjelse til at give alle fornødne Enkeltbestemmelser angaaende Postbesørgelsen. Bestemmelserne i samme Paragraf angaaende Befordringen af rejsende og Rejsegods og Bestyrelsen af Ekstrapostvæsenet anser Udvalget ligeledes efter den faktiske Udvikling af de paagældende Forhold nu for uforholdsmæssige. Disse Bestemmelser ere derfor ikke medtagne i de foreslaaede nye §§ 4 og 5.

Som Følge af, at Personposterne ere bortfaldne, vil ogsaa Postlovens § 22 være uden Formaal, og det foreslaas derfor, at den bortfalder. Hertil sigter Ændringsforslag 9.

VIII. I Forbindelse med, at den lokale Postbesørgelse paalægges Postvæsenet som lovbestemt Opgave, finder Udvalget derhos, at det vil være rettest, ogsaa under Hensyn til den finansielle Betydning, det lokale Postvæsen har faaet, at Lokalportoen fastsættes af Lovgivningsmagten. I Overensstemmelse hermed har Udvalget stillet Ændringsforslag 6.

IX. Endnu har Udvalget under Ændringsforslag 1 foreslaaet, at Definitionen af „Poststed“ i Postlovens § 1, 2det Stykke, saalydende: „Ved Poststed forstaas i denne Lov et Posthus (Postkontor, Postekspedition eller Brevsamlingssted) med det derunder henlagte Postdistrikt“ ændres saaledes, at der i Stedet for „Posthus (Postkontor, Postekspedition eller Brevsamlingssted)“ sættes: „Postkontor (uden Hensyn til dets Klasse)“.

Formaalet hermed er at indføre en fælles Betegnelse for alle Posthuse under Hensyn til, at Udviklingen nu har ført dertil, at Postkontorer, Postekspeditioner og Brevsamlingssteder — bortset fra de særlige Indleveringskontorer og andre Specialkontorer i København og andetsteds —

staa i samme Forhold til Publikum saavel i Henseende til Indleverings- som Udleveringstjeneste. Forskellen mellem de forskellige Arter af Posthuse ligger nu alene i Bestyrelsesforholdene; da det imidlertid har vist sig, at den forskellige Betegnelse af Posthusene lægger Hindringer i Vejen for Opnaaelsen af den billigst mulige Bestyrelsesmaade, idet Befolkningen er tilbøjelig til at modsætte sig, at deres Posthuse faa en ringere Betegnelse (Brevsamlingssted i Stedet for Postkontor) i den urigtige Tro, at denne Forandring ogsaa forringer Egnens postale Betjening, vil det være hensigtsmæssigt at betegne alle Posthuse som Postkontorer; de forskelligartede Bestyrelsesforhold kunne da udtrykkes ved en Gradsbetegnelse. Udvalget skal i øvrigt med Hensyn til dette Spørgsmaal henvise til Udtalelser af Konseilspræsidenten som fungerende Indenrigsminister under anden Behandling af Forslaget til Finanslov for 1912—13 (Folketingstidende 1911—12, Sp. 4446).

X. Med Hensyn til det finansielle Resultat af de foreslaaede Forandringer i Postloven skal det anføres, at Virkningen af den af et Flertal foreslaaede Forhøjelse af Pakkepostporto fra Postbestyrelsens Side anslaaes til en Merindtægt af ca. 90,000 Kr. aarlig og Virkningen af et Anmeldelsesgebyr af 5 Øre pr. Eksemplar af ikke-abbonnerede Tidender og Tidsskrifter til en Merindtægt af 100,000 à 150,000 Kr. aarlig; da derhos ogsaa Opretholdelsen af Procentafgiften af Abonnementsbetalingen vil give nogen Merindtægt, mener et Flertal, at man tør gaa ud fra, at Forslaget med de af vedkommende Flertal anbefalede Ændringer omtrent vil fyldestgøre de finansielle Forventninger, der ved Forelæggelsen knyttedes til Forslaget, jfr. i saa Henseende de dette ledsagende Bemærkninger, Pag. 9, hvor den forventede Merindtægt angives til 200,000 à 250,000 Kr.

XI. Af Indenrigsministeren er, som det fremgaar af Bilag II, stillet det under 11 opførte Ændringsforslag vedrørende